

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 25 април 2002 година

относно одобрението, от името на Европейската общност, на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата и съвместното изпълнение на ангажиментите, произтичащи от нея

(2002/358/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид, Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1, във връзка с член 300, параграф 2, първо изречение от първата алинея и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид, предложението на Комисията¹,

като взе предвид, становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

(1) Основната цел на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата (наричана по-долу “Конвенцията”), която беше одобрена от името на Общността с Решение 94/69/ЕО на Съвета от 15 декември 1993 г. относно заключенията на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата³, е да се постигне стабилизиране на концентрациите на парникови газове в атмосферата до ниво, което предотвратява опасна антропогенна намеса в климата като система.

(2) Конференцията на страните по Конвенцията, на първата си сесия стигна до извода, че ангажирането на развитите страни поотделно или заедно за постигане връщането до 2000 г. към емисиите на въглероден диоксид и други парникови газове, неконтролирани от Монреалския протокол към Конвенцията за защита на озоновия слой, до нивата от 1990 г. е нереално за постигането на дългосрочната цел на Конвенцията за предотвратяване на вредната антропогенна намеса в климатичната система. Конференцията реши още да стартира процес, който ще

¹ ОВ С 75 Е, 26.3.2002 г., стр. 17.

² Становище, дадено на 6 февруари 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ L 33, 7.2.1994 г., стр. 11.

даде възможност за предприемане на подходящи действия за периода след 2000 г., чрез приемане на протокол или друг легален инструмент⁴.

(3) Този процес доведе до приемане на 11 декември 1997 г. на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата (наричан по-нататък “Протоколът”)⁵.

(4) Конференцията на страните по Конвенцията на четвъртата си сесия реши да приеме Плана за действие от Буенос Айрес за постигането на съгласие за изпълнението на ключови елементи от протокола на шестата сесия на Конференцията на страните по Конвенцията⁶.

(5) Съществените елементи за изпълнението на Плана за действие от Буенос Айрес бяха определени с консенсус от Конференцията на страните на нейната подновена шеста сесия в Бон от 19 до 27 юли 2001 г.⁷

(6) Редица решения, които засягат споразуменията от Бон, бяха приети с консенсус от Конференцията на страните на нейната седма сесия в Маракеш от 29 октомври до 10 ноември 2001 г.⁸

(7) Протоколът по силата на член 24 е отворен за ратификация, приемане или одобрение от държавите и от регионалните организации за икономическа интеграция, които са го подписали.

(8) Протоколът по силата на член 24 предвижда страните по него да изпълняват ангажиментите си по член 3 съвместно, действащи в рамките на и заедно с дадена организация за икономическа интеграция.

(9) Когато Протоколът беше подписан в Ню Йорк на 29 април 1998 г., Общността декларира, че тя и нейните държави-членки ще изпълняват съответните си ангажименти по член 3, параграф 1 от Протокола съвместно, в съответствие с член 4 от него.

(10) С решението си да изпълняват своите ангажименти съвместно, в съответствие с член 4 от Протокола от Киото, Общността и държавите-членки са съвместно отговорни по силата на параграф 6 от този член и съгласно член 24, параграф 2 от Протокола, за изпълнението от Общността на ангажимента, поет от нея за количествено намаляване на емисиите съгласно член 3, параграф 1 от Протокола. Следователно, и в съответствие с член 10 от Договора за създаване на

⁴ Решение 1/CP.1: “Берлинският мандат: Преглед на съответствието на член 4, параграф 2, букви а) и б) от Конвенцията, включително предложения, свързани с протокол и решения за допълнителни действия”.

⁵ Решение 1/CP.3: “Приемане на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата”.

⁶ Решение 1/CP.4: “План за действие от Буенос Айрес”.

⁷ Решение 5/CP.6: “Изпълнение на Плана за действие от Буенос Айрес”.

⁸ Решения 2-24/CP.7: “Споразуменията от Маракеш”.

Европейската общност, държавите-членки поотделно и съвместно имат задължението да вземат всички подходящи мерки, общи или конкретни, за гарантиране изпълнението на задълженията, произтичащи от предприетите действия на институциите на Общността, включително ангажимента, поет от нея за количествено намаляване на емисиите съгласно протокола, за улесняване постигането на този ангажимент и за въздържане от всякакви мерки, които биха могли да изложат на опасност осъществяването на този ангажимент.

(11) Законовата база на всяко последващо решение във връзка с одобрението от Общността на бъдещи ангажименти по отношение намаляването на емисиите, ще се определя от съдържанието и ефекта на това решение.

(12) Съветът постигна съгласие за приноса на всяка държава-членка към ангажимента на цялата Общност за намаляване на емисиите в Заключенията на Съвета от 16 юни 1998 г.⁹ Някои държави-членки поеха задължения, отнасящи се до емисиите в базовата година и общи и координирани политики и мерки. Приносът е диференциран, отчитайки, наред с другото, очакванията за икономически растеж, енергиен микс и структура на индустрията на съответната държава-членка. Съветът постигна съгласие още по отношение на условията на споразумението, които да бъдат включени в решението на Съвета за одобрение на протокола от Общността. Член 4, параграф 2 от Протокола изисква от Общността и от нейните държави-членки да нотифицират секретариата, създаден по силата на член 8 от Конвенцията, за условията на това споразумение на датата на депозиране на техните инструменти за ратификация или одобрение. Общността и нейните държави-членки са длъжни да вземат мерки, за да позволят на Общността да изпълнява задълженията си по протокола, без това да накърнява отговорността на всяка държава-членка към Общността и на други държави-членки да изпълняват собствените си ангажименти.

(13) Емисиите на Общността и нейните държави-членки през базовата година няма да бъдат определени точно преди влизането в сила на протокола. Веднъж определени точно тези базови емисии и най-късно преди началото на периода, за който се поема ангажимент, Общността и нейните държави-членки трябва да определят нивата на тези емисии в еквивалент на тонове въглероден диоксид, в съответствие с процедурата, разглеждана в член 8 от Решение 93/389/ЕИО на Съвета от 24 юни 1993 г. относно мониторингов механизъм на емисиите на Общността от CO₂ и други парникови газове¹⁰.

(14) Европейският Съвет в Гьотенберг на 15 и 16 юни 2001 г. препотвърди решимостта на Общността и на държавите-членки да посрещнат ангажиментите си по силата на протокола, и заяви, че Комисията ще подготви предложение за

⁹ Документ 9702/98 от 19 юни 1998 г. на Съвета на Европейския съюз, отразяващ резултата от заседанията на Съвета по околна среда от 16 - 17 юни 1998 г., приложение I.

¹⁰ ОВ L 167, 9.7.1993 г., стр. 31. Решение, последно изменено с Решение 1999/296/ЕО (ОВ L 117, 5.5.1999 г., стр. 35).

ратификация преди края на 2001 г., като по този начин ще даде възможност на Общността и на нейните държави-членки да изпълнят своя ангажимент да ратифицират бързо протокола.

(15) Европейският Съвет в Лаекен на 14 и 15 декември 2001 г. потвърди решимостта на Съюза да уважава ангажимента си по силата на протокола от Киото и желанието си Протоколът да влезе в сила преди Световната среща на върха за устойчиво развитие в Йоханесбург от 26 август до 4 септември 2002 г.

(16) Мерките, необходими за изпълнение на настоящото решение, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., залагащо процедурите за упражняване на изпълнителски правомощия, дадени на Комисията¹¹,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Протоколът от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата (наричан по-нататък "Протоколът"), подписан на 29 април 1998 г. в Ню Йорк, с настоящото се одобрява от името на Европейската общност.

Текстът на протокола е изложен в приложение I.

Член 2

Европейската общност и нейните държави-членки ще изпълняват своите ангажименти по член 3, параграф 1 от Протокола съвместно, в съответствие с разпоредбите на член 4 от него и в пълно съгласие с клаузите на член 10 от Договора за създаване на Европейската общност.

Ангажиментите за количествено ограничаване и намаляване на емисиите, договорени от Европейската общност и нейните държави-членки с цел определяне на съответни нива на емисии за всяка от тях за първия период на ограничаване и намаляване на емисиите, 2008 г. - 2012 г., са дадени в приложение II.

Европейската общност и нейните държави-членки трябва да вземат необходимите мерки, за да се придържат към нивата на емисии, дадени в приложение II, както са определени в съответствие с член 3 от настоящото решение.

Член 3

Най-късно до 31 декември 2006 г. и в съответствие с процедурата, упоменато в

¹¹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

член 4, параграф 2 от настоящото решение, Комисията трябва да определи съответните нива на емисии, определени за Европейската общност и за всяка държава-членка в тонове въглероден диоксид еквивалент, съгласно зададените определени цифри за емисии през базовата година и на база ангажиментите за количествено ограничение или намаляване, изложени в приложение II, вземайки предвид методологията за оценка на антропогенни емисии по източници и отстраняване по замърсени места, цитирани в член 5, параграф 2 от Протокола и начините за изчисляване на предписаното количество съгласно член 3, параграфи 7 и 8 от Протокола.

Предписаното количество за Европейската общност и за всяка държава-членка е равно на съответното ѝ ниво на емисии, определено в съответствие с настоящия член.

Член 4

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 8 от Решение 93/389/ЕИО.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, определен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се фиксира на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 5

1. Председателят на Съвета с настоящото е упълномощен да определи лицето или лицата, оправомощени да нотифицират относно настоящото решение, от името на Европейската общност, Секретариата на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата в съответствие с член 4, параграф 2 от Протокола.

2. Председателят на Съвета с настоящото е упълномощен да определи лицето или лицата, оправомощени да депозират при Генералния секретар на Организацията на обединените нации инструмента за одобрение, на датата на нотифицирането, упоменато в параграф 1, в съответствие с член 24, параграф 1 от Протокола, за да изразят съгласието на Общността да бъде обвързана.

3. Председателят на Съвета с настоящото е упълномощен да определи лицето или лицата, оправомощени да депозират декларацията за компетентност, изложена в приложение III, на датата на нотифицирането, упоменато в параграф 1, в съответствие с разпоредбите на член 24, параграф 3 от Протокола.

Член 6

1. Когато депозират своите инструменти за ратификация или одобрение на протокола, държавите-членки нотифицират за настоящото решение, по едно и също време и от тяхно собствено име, Секретариата на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за измененията на климата в съответствие с член 4, параграф 2 от Протокола.
2. Държавите-членки да се стремят да предприемат необходимите стъпки с оглед депозиране на техните инструменти за ратификация или одобрение едновременно с тези на Европейската общност и другите държави-членки и, доколкото е възможно, не по-късно от 1 юни 2002 г.
3. Държавите-членки информират Комисията не по-късно от 1 април 2002 г. за своите решения да ратифицират или одобрят протокола или, в зависимост от обстоятелствата, за евентуалната дата за завършване на необходимите процедури. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, уговаря дата за депозиране на инструментите за ратификация или одобрение едновременно.

Член 7

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 25 април 2002 година.

За Съвета:

Председател

M. RAJOY BREY

